

FIGUERES - UNITAT PASTORAL DE LA SANTA CREU:

Parròquies de Sant Pere, Immaculada i Sant Pau, Sagrada Família, Bon Pastor i Poble Nou

LA PROCESSÓ DE LA TRAMUNTANA

Enmig de la pandèmia que estem vivint del coronavirus, fem un lligam amb la conferència del professor **Joan Ferrerós** que fa poc ens va parlar a Figueres sobre la vida de la parròquia als segles XV-XIX, en èpoques en què eren freqüents les miasmes i les pestes, que afectaven gran part de la població.

Ens deia el conferenciant: "A la capella de Sant Sebastià de Figueres, a finals del segle XVI s'hi havia constituït la confraria de la Puríssima Sang, que es va fer molt popular quan, a principis del segle XVII, va obtenir permís del bisbe per organitzar i dur a terme una processó d'homes sols que, sortint de l'oratori figuerenc, arribava al santuari de la Mare de Déu de la Misericòrdia de Requesens. El pelegrinatge es feia a principis de juny, durava tres dies i es va anar celebrant fins a la Revolució de Setembre de 1868; després es va reprendre però amb un destí més proper i accessible: el santuari de la Mare de Déu de La Salut de Terrades.

Aquesta romeria va ser anomenada Processó de la Tramuntana perquè tenia per objecte demanar la presència d'aquest vent que purificava l'aire i eliminava les miasmes que, fins a les dessecacions més recents dels aiguamolls de la comarca, infestaven la plana empordanesa (recordem l'Aigueta). Pel camí,

s'anaven incorporant al seguici les autoritats religioses i civils, i més romeus dels pobles que anava travessant al llarg de 23 quilòmetres. Arribats a Requesens, es trobaven amb d'altres processionals vinguts del Vallespir i del Rosselló; aplegats, cantaven una Salve i, de nit, encenien una gran foguera que, en veure's des del pla, era contestada des dels pobles de la comarca amb altres focs i repics de campanes. L'endemà se celebraven els oficis religiosos; entretant, confraria i santuari alimentaven de franc els pelegrins en una gran festa. De tornada, cada romeu duia una branca de grèvol, simbòlica de la seva participació, i a cada poble es practicava el mateix cerimonial que a l'anada. Quan la processó arribava a Figueres, era rebuda amb gran apoteosi i, a l'església parroquial de Sant Pere, es cantava una Salve que posava punt final al romiatge".

Els temps han canviat molt, però la història tendeix a repetir-se, amb formes diferents. En el fons hi trobem sempre la fe del poble. Un poble que s'esforça per alliberar-se dels mals que l'assetgen. Un poble que, al mateix temps, prega perquè, malgrat el preu que sovint hem de pagar, la vida no deixa de ser un regal de Déu.

Mn. Miquel-Àngel Ferrés

Pensament de la setmana

"El futur pertany als que creuen en la bellesa dels seus somnis".

F.D.Roosevelt

La Paraula del diumenge DIUMENGE IV DE QUARESMA

"Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor".

(Del primer llibre de Samuel)

"En altre temps vosaltres éreu fosc, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum".

(De la carta de sant Pau als Efesis)

Testimoni de la setmana

PREGÀRIA DE L'ANUNCIACIÓ A MARIA

Oh Maria, que vares rebre l'anunci de l'àngel dient-te que Déu s'havia fixat en tu i que t'havia omplert de la seva gràcia. Gràcies per la profunda humilitat amb què et vas declarar esclava del Senyor. Gràcies per representar-nos en el sí de la humanitat al misteri de la salvació. Gràcies per engendrar en el teu cor, abans que en el teu ventre, el Fill de Déu fet home. Beneït el moment en què va començar l'Encarnació del Fill de Déu a través de les teves entranyes. Feliç l'hora en què et vas convertir en mare de Jesús i Mare nostra. Benaurada siguis per haver escoltat la Paraula, per haver cregut en les promeses de Déu i per haver-te convertit en l'Arca de la Nova Aliança en el misteri de l'Anunciació.

MOVIMENT PARROQUIAL

BAPTISMES

Dia 15 de març:

Liam Gabriel Fitzgerald Camacho,
fill de Jonathan i de Jessica.

PREPAREN EL SEU CASAMENT

Manuel Bernardo Marín Pacheco amb
Milagro Elizabeth Coello Galeano.

DEFUNCIÓ

Dia 10 de març:

Quimeta Garriga Pujol, de 93 anys.

Durant la Quaresma, dejuna de ferir els
altres i transmet bondat i amabilitat.
Dejuna d'egoisme i omple't de compassió
pels altres. Dejuna de pessimisme i
omple't d'esperança i alegria.
Dejuna de preocupacions i omple't
de confiança en Déu.

LA NOSTRA HISTÒRIA

ELS VITRALLS DEL CIMBORI

El cimbori és la cúpula més elevada del temple, situada en el punt de trobada entre la nau principal i el transepte, que rep el nom de creuer. La finalitat és l'entrada de llum natural que proporcionen les obertures o vitralls i un altre objectiu és l'amplitud i alçada que genera a l'interior del temple davant de l'absis.

El cimbori de l'església de Sant Pere de Figueres és de forma octogonal; els vuit finestrals il·lustren el tema de les vuit Benaurances amb escenes de l'Antic Testament. Fou una opció agosarada i interessant, perquè si bé no hi ha tradició iconogràfica del Sermó de la Muntanya de Jesús, és ben cert que el Nou Testament clarifica el Vell, i aquest arriba a la seva plenitud en el Nou.

Cada una de les Benaurances (benaurats els pobres, els humils, els qui ploren, els qui posen pau, etc.) és il·lustrada amb una escena de l'Antic Testament que prefigura d'alguna manera la paraula definitiva del Redemptor.

VIDA COMUNITÀRIA

CONFINAMENT PEL CORONAVIRUS

En aquesta situació d'incertesa i d'emergència provocada per la pandèmia del coronavirus, no podem preveure la seva evolució i per tant no podem assegurar quins actes i notícies previstes es podran portar a terme. Ja s'han hagut de suspendre moltes activitats. Per això, no anunciem ni els actes previstos a les parròquies ni les celebracions de Setmana Santa, en espera del que marquin les autoritats civils i eclesiàstiques, depenent de l'evolució de la situació. Preguem, això sempre, perquè arribi aviat per a tothom la superació de la pandèmia.

LA VOCACIÓ

Aquest cap de setmana s'havia de celebrar el DIA DEL SEMINARI. Ja se'ns informarà si es posposa per més endavant. Però és oportú sempre reflexionar sobre la pròpia vocació. Ens hi ajudarà un text de **José Luis Martín Descalzo**, del seu llibre "*Razones para la alegría*":

"Un altísimo porcentaje de los humanos se mueren sin llegar a descubrir cuál era su verdadera vocación. Es éste un vocablo se ha

ha restringido a las vocaciones sacerdotales y religiosas, cuando en realidad todas las personas tienen no una, sino varias vocaciones muy específicas.

La vocación no es un lujo de elegidos. Todos llevan dentro encendida una estrella. Pero a muchos les pasa lo que ocurrió en tiempos de Jesús: en el cielo apareció una estrella anunciando su llegada y solo la vieron los tres Magos. No es que la luz de la propia vocación suela ser oscura. Lo que pasa es que muchos las confunden con las tenues estrellas del capricho o de las ilusiones superficiales.

El primer elemento es la libertad. Todas las grandes cosas o salen de una pasión interior o amenazan ruina inmediata. Supone después capacidad, coraje y lucha: el que se embarque en una verdadera vocación sabe que será feliz, per no vivirá cómodo. Supone, sobre todo, terquedad en la entrega: sólo tiene vocación el que no sería capaz de vivir sin realizarla. Y supone también realismo. ¡Cuántas veces una gran vocación ha de vivir "protegida" por una segunda tarea práctica que nos dé los garbanzos mientras la otra vocación construye el alma! Pero benditos los que saben adónde van, para qué viven i qué es lo que quieren. De ellos es el reino de estar vivos.